



Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2020. május 7. *

„Fellebbezés – Állami támogatások – Az acéliparnak nyújtott regionális támogatások – A támogatásokat a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Az »állami támogatás« fogalma – Előny – A magán szereplő kritériuma – Nyilvánvaló hiba – Bizonyítási teher – A bírósági felülvizsgálat korlátai”

A C-148/19. P. sz. ügyben,

a **BTB Holding Investments SA** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg]),

a **Duferco Participations Holding SA** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg])

(képviselik őket: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart és Q. Declève avocats)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2019. február 19-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: Bottka V. és G. Luengo, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)**

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: P. G. Xuereb tanácselnök, A. Arabadjiev (előadó) és A. Kumin bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: francia.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel a BTB Holding Investments SA (a továbbiakban: BTB) és a Dufenco Participations Holding SA (a továbbiakban: DPH) az Európai Unió Törvényszéke 2018. december 11-i BTB Holding Investments és Dufenco Participations Holding kontra Bizottság ítéletének (T-100/17, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2018:900) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a Belgium által a Dufenco javára folyósított SA.33926 2013/C (korábbi 2013/NN, 2011/CP) számú állami támogatásról szóló, 2016. január 20-i (EU) 2016/2041 bizottsági határozat (HL 2016. L 314., 22. o.) részleges megsemmisítése iránt benyújtott keresetüket (a továbbiakban: vitatott határozat).

A jogvita előzményei

- 2 A jogvita előzményeit a Törvényszék a megtámadott ítélet 1–21. pontjában ismertette, és azok, amennyiben a jelen eljáráshoz szükséges, a következőképpen foglalhatók össze.
- 3 A Dufenco csoport acél gyártásával és értékesítésével foglalkozik. A csoport a világ mintegy ötven országában van jelen. 2009-ben az említett csoport európai tevékenysége elsősorban Belgiumra és Olaszországra összpontosult. E csoport ugyancsak aktív volt többek között Svájcban, Luxemburgban és Franciaországban.
- 4 A Dufenco csoport 1997-ben telepedett le Belgiumban, és 2002-ig különböző acélipari létesítményeket vásárolt. Ezen akvizíciós hullámot követően a Dufenco a következő három fő leányvállalattal rendelkezett Belgiumban: Dufenco Clabecq, Dufenco La Louvière és Carsid.
- 5 A Dufenco csoport kereskedelmi tevékenységeinek konszolidációjára a Dufenco Industrial Investment társaság (a továbbiakban: DII) keretében került sor, amelynek a DPH a jogutódja. A Dufenco csoport élén a BTB található, amely azon csoport anyavállalata, amely a jogutódja lett a DPH korábbi anyavállalatainak, a Bolmat Holding Limited társaságnak (a továbbiakban: Bolmat), valamint az Ultima Holding Limitednek és az Ultima Partners Limitednek (a továbbiakban együtt: Ultima).
- 6 2006-ben a Dufenco csoport stratégiai partnerséget létesített az orosz Novolipetsk csoporttal (a továbbiakban: NLMK-csoport). E partnerség célja az NLMK-csoport acélipari termelési lánc korai szakaszában (nyersanyagszállítás és félkész termékek gyártása) való részvételének kihasználása volt. A partnerség az NLMK csoport anyavállalatának a Dufenco csoport egyik holdingjában, nevezetesen a Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA-ban (a továbbiakban: SIF) való részesedése formáját öltötte. A SIF a Dufenco csoport számos eszközét tömörítette, köztük a Dufenco Clabecq, a Dufenco La Louvière és a Carsid vállalatot. A Dufenco csoport egyik amerikai ága, nevezetesen a Dufenco US Investment Corp. (a továbbiakban: Dufenco US) és leányvállalata, a Dufenco Farrell Corp. (a továbbiakban: Farrell) 2006 végén szintén beolvadt a SIF-be. 2006. december 18-án jóváhagyták a Dufenco és az NLMK csoport közötti megállapodást, és az NLMK csoport anyavállalata 50%-os részesedést szerzett a SIF-ben.
- 7 2011 nyarán megszűnt a Dufenco csoport és az NLMK csoport közötti stratégiai partnerség. A két csoport felosztotta a SIF eszközeit.
- 8 2011 novemberében egy belga napilap egy sor cikket tett közzé, amelyek szerint a vallon régió (Belgium) 2003 óta pénzügyi támogatást nyújtott a Dufenco csoportnak, anélkül hogy erről tájékoztatta volna az Európai Bizottságot. Az említett napilap szerint a vallon régió 2003 márciusában létrehozott

egy új pénzügyi holdingot, a Foreign Strategic Investments Holdingot (FSIH), a Société wallonne de gestion et de participations (Sogepa) leányvállalatát, azzal a céllal, hogy a holdingbefektetéseket hajtson végre az említett csoport Belgiumon vagy akár az Európai Unión kívüli székhelyű tarsas gaiba.

- 9 E cikkeket követően a Bizottság 2011. november 29-i levelében azt kérte a Belga Királyságtól, hogy közöljön vele további információkat a vallon régió által a Duferco csoport részére 2003 és 2011 között nyújtott pénzügyi támogatás jellegére vonatkozóan.
- 10 2013. október 16-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Belga Királyságot azon hat rozatar l, hogy e pénzügyi támogatási intézkedések tekintetében megindítja az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást. A Bizottság felhívta az érintetteket, hogy terjessz k el  a szóban forgó intézkedésekkel kapcsolatos észrevételeiket.
- 11 A Belga Királyság által a Bizottsággal közölt információk összességéből kitűnik, hogy 2003 és 2011 között az FSIH többször is támogatást nyújtott a Duferco csoport javára, összesen 517 millió euró értékben.
- 12 Ezen beavatkozások egyike, amelyet, „első intézkedésnek” vagy „1. intézkedésnek” neveznek, abban állt, hogy az FSIH 2006-ban átruházta a Duferco US-ben 2003 óta fennálló 49,9%-os részesedését a DII-re. A részesedés ezen átruházására azzal összefüggésben került sor, hogy az NLMK csoport előzetes tárgyalásokat folytatott a Duferco csoportban a SIF-en keresztül történő részesedésszerzéssel kapcsolatban, mivel az NLMK csoport kifejezte azon kívánságát, hogy a Duferco US összes részvényét a SIF ellenőrizze.  gy a Duferco US-b l való kivonulás érdekében az FSIH 2016. június 14- n vételi opciót biztosított a DII számára a Duferco US-ben meglévő részvényeire, majd a DII az opciót átruházta az Ultim ra, amely gyakorolta jogát, és 125,85 millió amerikai dollárért (UDS) (körülbelül 95 millió euró) megvásárolta az FSIH teljes részesedését a Duferco US-ben.
- 13 Ezáltal a Duferco csoport 2006. december 12- n a Duferco US k z r lagos tulajdonosává v lt, csupán néhány nappal azelőtt, hogy az NLMK csoporttal való stratégiai partnerségét formalizálta volna.
- 14 Az FSIH-nak a Duferco csoport javára történő, „második intézkedésnek” vagy „2. intézkedésnek” nevezett második beavatkozása abban állt, hogy az FSIH 2006-ban átruházta a DPH-ban 2003 óta fennálló, körülbelül 25%-os részesedését a Bolmatra, a Duferco csoport korábbi anyav llalat ra, amelynek jogutódja a BTB. Ezen átruházására az FSIH azon szándékának megfelelően került sor, hogy meg kívánt v lni a DPH-ban meglévő részesedésétől. Ezért 2006. június 14- n az FSIH a DPH-ban fennálló teljes részesedését 105,42 millió USD (körülbelül 84 millió euró) ellenében átruházta a Bolmatra.
- 15 E beavatkozások közül a harmadik, amelyet „negyedik intézkedésnek” vagy „4. intézkedésnek” neveznek, k t, 2009 szeptemberében és decemberében  l irt megállapodás értelmében lényegében abban állt, hogy az FSIH 100 millió euró összegű, egy összegben visszafizetendő kölcsönt nyújtott a Duferco csoport korábbi anyavállalatának, amelynek jogutódja a BTB. E kölcsönt két részletben folyósították, az első, 30 millió euró összegű részletet 2009 szeptemberében, a második, 70 millió euró összegű részletet pedig 2009 decemberében. A kölcsön kamatát a 75 bázisponttal növelt 12 hónapos Euribor kamatláb alapján határozta meg, amely a megállapodás megk t s kor 2,052%-nak felelt meg. A Belgium által 2013. június 4- n benyújtott információk szerint a ténylegesen megállapított kamatláb 2,04% volt az első részlet folyósításakor és 1,99% a második részlet folyósításakor.
- 16 Tekintettel a Duferco csoport és az NLMK csoport közötti stratégiai partnerség 2011-ben bekövetkezett megszűnésére, és ez utóbbiak megállapodásának megfelelően, 2011. június 30- n sor került a teljes kölcsön idő előtti visszafizetésére.
- 17 2016. január 20- n a Bizottság elfogadta a vitatott határozatot.

- 18 Először is ami az 1. intézkedést illeti, a Bizottság úgy vélte, hogy az FSIH-nak a Duferco US-ben meglévő részesedése értékesítésének feltételei azzal a következménnyel jártak, hogy a DII a versenytársainál kedvezőbb helyzetbe került, mivel egyetlen magánbefektető sem fogadta volna el a Duferco US-ben fennálló részesedésének azonos feltételek melletti értékesítését, és ezen előny a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősült.
- 19 A Bizottság szerint az FSIH Duferco US-ben meglévő részesedését 141,09 millió USD-re kellett volna értékelni, így a 125,85 millió USD-ért való átruházás következtében a DII javára nyújtott támogatás összege 15, 24 millió USD-t (körülbelül 11,58 millió euró) tett ki.
- 20 Továbbá a 2. intézkedéssel kapcsolatban a Bizottság azt is megállapította, hogy az FSIH-nak a DPH-ban meglévő részesedése értékesítésének feltételei azzal a következménnyel jártak, hogy a Bolmat a versenytársainál kedvezőbb helyzetbe került, mivel egyetlen magánbefektető sem fogadta volna el a DPH-ban fennálló részesedésének azonos feltételek melletti értékesítését, és ezen előny a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősült.
- 21 A Bizottság szerint az FSIH DPH-ban meglévő részesedését legalább 131 millió USD-re kellett volna értékelni, így a 105,42 millió USD-ért való átruházás következtében a Bolmat javára nyújtott támogatás összege 25,58 millió USD-t (körülbelül 20,36 millió euró) tett ki.
- 22 Végül, a 4. intézkedéssel kapcsolatban a Bizottság megállapította, hogy azon feltételek, amelyek mellett az FSIH 100 millió euró hitelt nyújtott az Ultimának, ez utóbbit a versenytársainál kedvezőbb helyzetbe hozták, mivel egyetlen magánhitelező sem fogadta volna el hitel nyújtását azonos feltételek mellett, és ezen előny a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősült. A Bizottság szerint a kölcsönre 12 hónapos Euribor + 220 bázispont, vagyis 3,502 kamatlábat kellett volna meghatározni.
- 23 Mivel a kölcsön idő előtti visszafizetéséről 2011 júniusában állapodtak meg, a Bizottság egyszerűsített jelenérték-számítás alapján úgy ítélte meg, hogy az Ultima javára nyújtott támogatás összege e kölcsön esetében megközelítőleg 2,08 millió eurót tett ki.

A vitatott határozat

- 24 A vitatott határozat rendelkező részének szövege a következő:

„1. cikk

A [Belga Királyság] által jogellenesen, az [EUMSZ] 108. cikk (3) bekezdésének megsértésével végrehajtott következő intézkedések a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást képeznek:

a) a [Duferco US] társaságban meglévő részesedés eladása a [DII] részére 11 581 700 [euróért];

b) a [DPH] társaságban meglévő részesedés eladása a [Bolmat] részére 20 362 464 [euróért];

[...]

d) elvben 2 082 723 [euró] összegű kölcsön nyújtása [az Ultimának], mivelhogy a kölcsönre alkalmazott kamatláb alacsonyabb, mint 3,502%;

[...]

2. cikk

1. A [Belga Királyság] köteles a közvetlen kedvezményezettekkel vagy jogutódjaikkal visszafizettetni az 1. cikkben említett összegeztethetetlen támogatásokat.

[...]”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 25 A Törvényszék Hivatalához 2017. február 14-én benyújtott keresetlevelükkel a BTB és a DPH keresetet indítottak a vitatott határozat részleges megsemmisítése iránt.
- 26 A Törvényszék Hivatalához 2017. június 12-én érkezett beadványával az FSIH kérte, hogy a BTB és a DPH kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 27 Az említett kereset alátámasztására a BTB és a DPH nyolc jogalapot hozott fel. E jogalapok közül három az 1. intézkedésre vonatkozott, három a 2. intézkedésre, az utolsó kettő pedig a 4. intézkedésre.
- 28 Az 1. intézkedéssel kapcsolatban az első két jogalap lényegében arra vonatkozott, hogy azon körülmények, amelyek mellett az FSIH átruházta a Duferco US-ben fennálló részesedését a DII-re, nem jelentettek előnyt. A harmadik jogalap lényegében a szóban forgó támogatás összegének meghatározását érintő különböző hibákra vonatkozott.
- 29 A 2. intézkedést illetően az első két jogalap lényegében ugyancsak arra vonatkozott, hogy nem jelentettek előnyt azon feltételek, amelyek mellett az FSIH átruházta a DPH-ban fennálló részesedését a Bolmatra. A harmadik jogalap lényegében a szóban forgó támogatás összegének meghatározását érintő különböző hibákra vonatkozott.
- 30 A 4. intézkedéssel kapcsolatban, a felhozott két jogalap lényegében arra vonatkozott, hogy nem jelentettek előnyt azon feltételek, amelyek mellett az FSIH hitelt nyújtott az Ultimának.
- 31 A Törvényszék a megtámadott ítélettel elutasította a BTB és a DPH keresetét.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 32 A BTB és a DPH azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 33 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen utasítsa el a fellebbezést mint megalapozatlant;
 - másodlagosan utasítsa el a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet, és
 - a BTB-t és a DPH-t kötelezze a Bíróság előtt felmerült költségek viselésére.

A fellebbezésről

Az elfogadhatóságról

- 34 A Bizottság a fellebbezés egészének elfogadhatatlanságára hivatkozik azon az alapon, hogy az túl elvont.
- 35 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből, valamint a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából, továbbá 169. cikke (2) bekezdéséből következik, hogy a fellebbezésben pontosan elő kell adni az ítélet azon vitatott részeit, amelyek hatályon kívül helyezését kérik, valamint az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket (2013. április 11-i Mindo kontra Bizottság ítélet, C-652/11 P, EU:C:2013:229, 21. pont).
- 36 A jelen ügyben a BTB és a DPH világosan kifejtették azon indokokat, amelyek alapján úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot. E két vállalkozás kellően pontosan megjelölte a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyek véleményük szerint téves jogalkalmazáson alapulnak, és amelyek a jelen ügyben annak megállapítására vezették a Törvényszéket, hogy a Bizottság helyesen következtetett állami támogatások fennállására.
- 37 Ilyen körülmények között a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.
- 38 Következésképpen a BTB és a DPH fellebbezése elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 39 Fellebbezésük alátámasztására a fellebbezők egyetlen jogalapra hivatkoznak, amely két részből áll, melyek közül az első a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok megsértésén, a második pedig a fegyveregyenlőség elvén és a tisztességes eljáráshoz való jogon alapul.

Az egyetlen jogalap első részéről

– A felek érvei

- 40 Az egyetlen jogalap első részében a BTB és a DPH először is azzal érvel, hogy a megtámadott ítélet 90. és 142. pontjában szereplő, „annak megállapításához, hogy a Bizottság a tények értékelése során olyan nyilvánvaló hibát követett el, amely igazolja a megtámadott határozat megsemmisítését – a felperes által előterjesztett bizonyítékoknak elegendőnek kell lenniük a szóban forgó határozatban foglalt értékelés hihetőségének kétségbe vonására” fordulattal a Törvényszék megsértette az állami támogatás terén a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat. A Törvényszék annak kimondásával, hogy a fellebbezők feladata, hogy kellő bizonyító erővel rendelkező bizonyítékokat terjesszenek elő ahhoz, hogy kétségbe vonják a vitatott határozatban foglalt összetett gazdasági értékelést, megfordította a bizonyítási terhet.
- 41 E vállalkozások szerint a Törvényszék egyrészt elismerte a Bizottság azon jogát, hogy ne kelljen bizonyítania, hogy a szóban forgó intézkedések mennyiben minősülnek állami támogatásnak, és hogy a tények értékelését egyszerű állításokra vagy „megalapozott” tényezőkre alapíthassa, amelyek hitelességét nem köteles bizonyítani. Másrészt a Törvényszék megkövetelte a fellebbezőktől annak bizonyítását, hogy a szóban forgó intézkedések nem minősülnek állami támogatásnak.

42 Másodszor, a BTB és a DPH úgy vélik, hogy a megtámadott ítélet 90. és 142. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék hallgatólagosan úgy ítélte meg, hogy amennyiben az érintett intézkedések Bizottság általi vizsgálatát követően továbbra is kétség áll fenn, e kétely a Bizottság javára szól, mivel az értékelését egyszerű „hihető” tényezőkre alapíthatja, amelyek hitelességét nem kell bizonyítania.

43 A Bizottság vitatja a BTB és a DPH érvelését.

– *A Bíróság álláspontja*

44 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ahhoz, hogy valamely intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatásnak” minősüljön, valamennyi alábbi feltétel teljesülése szükséges. Először is, a beavatkozásnak az állam által vagy állami forrásból kell történnie. Másodszor, ennek a beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet. Harmadszor, kedvezményezettje számára szelektív előnyt kell biztosítania. Negyedrészt torzítania kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie (2019. december 19-i Arriva Italia és társai ítélet, C-385/18, EU:C:2019:1121, 31. pont).

45 E tekintetben emlékeztetni kell arra is, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint formájától függetlenül állami támogatásnak minősül az a beavatkozás, amely közvetlenül vagy közvetve alkalmas vállalkozások előnyben részesítésére, illetve amely olyan gazdasági előnynek tekinthető, amelyben a kedvezményezett vállalkozás rendes piaci feltételek között nem részesült volna (2018. március 6-i Bizottság kontra FIH Holding és FIH Erhvervsbank ítélet, C-579/16 P, EU:C:2018:159, 44. pont).

46 Így, figyelemmel az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének a torzításmentes verseny biztosítására irányuló céljára, beleértve az állami és magánvállalkozások közötti versenyt, az e rendelkezés értelmében vett „támogatás” fogalma nem foglalhat magában olyan intézkedést, amelyet állami források felhasználásával valamely vállalkozás javára rendeltek el, amennyiben e vállalkozás ugyanezen előnyhöz a rendes piaci feltételeknek megfelelő körülmények között is hozzájuthatott volna. Azon körülmények értékelését, amelyek között az ilyen előnyt biztosítják, főszabály szerint tehát a piaci magánszereplő elvének alkalmazásával kell lefolytatni (2018. március 6-i Bizottság kontra FIH Holding és FIH Erhvervsbank ítélet, C-579/16 P, EU:C:2018:159, 45. pont).

47 A piaci magánszereplő elve azon megfontolások között szerepel, amelyeket a Bizottság köteles figyelembe venni a támogatás fennállásának bizonyításához, így az nem minősül olyan kivételnek, amelyet csak valamely tagállam kérelmére lehetne alkalmazni akkor, ha megállapítást nyert, hogy fennállnak az „állami támogatás” fogalmának az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében meghatározott alkotóelemei (2018. március 6-i Bizottság kontra FIH Holding és FIH Erhvervsbank ítélet, C-579/16 P, EU:C:2018:159, 46. pont).

48 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy a Bizottság csupán az ellenkező következtetés levonását lehetővé tevő információk hiányára alapított negatív vélelemre támaszkodva, és olyan, más tényezők hiányában, amelyek alapján pozitívan megállapítható lenne ilyen előny fennállása, nem feltételezheti, hogy valamely vállalkozás állami támogatásnak minősülő előnyben részesült (2009. szeptember 17-i Bizottság kontra MTU Friedrichshafen ítélet, C-520/07 P, EU:C:2009:557, 58. pont).

49 Így, amikor a Bizottság a piaci magánszereplő elvét alkalmazza, legalább azt köteles biztosítani, hogy a rendelkezésére álló információk, bár töredékesek és hiányosak, elegendő alapot nyújtsanak annak megállapításához, hogy valamely vállalkozás állami támogatásnak minősülő előnyben részesült (2009. szeptember 17-i Bizottság kontra MTU Friedrichshafen ítélet, C-520/07 P, EU:C:2009:557, 56. pont).

- 50 Ugyanis a Bizottság köteles határozatait bizonyos mértékig megbízható és koherens, az általa levont következtetések alátámasztására alkalmas tényezőkre alapítani (2009. szeptember 17-i Bizottság kontra MTU Friedrichshafen ítélet, C-520/07 P, EU:C:2009:557, 55. pont).
- 51 Továbbá, ahogyan arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 82. pontjában lényegében rámutatott, a Bizottság köteles a kifogásolt intézkedések vizsgálatára vonatkozó eljárást alaposan és pártatlanul lefolytatni abból a célból, hogy a támogatás fennállását és adott esetben annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét, illetve jogellenességét megállapító végleges határozat meghozatala során a lehető legteljesebb körű és legmegbízhatóbb információk álljanak rendelkezésre (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 2-i Bizottság kontra Scott ítélet, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 90. pont; 2014. április 3-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 63. pont).
- 52 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 81. pontjában hangsúlyozta, hogy a piaci magánszereplő kritériuma alkalmazási feltételeinek teljesülésével kapcsolatos bizonyítási kötelezettség a Bizottságra hárul, és ez annál inkább így van, ha a megtámadott határozat nem olyan adatok szolgáltatásának elmulasztásán alapul, amelyeket a Bizottság az érintett tagállamtól kért, hanem azon a megállapításon, hogy egy piaci magánszereplő nem ugyanolyan magatartást tanúsított volna, mint az említett tagállam hatóságai, amely megállapítás feltételezi, hogy a Bizottságnak a határozata előkészítéséhez szükséges valamennyi releváns adat a rendelkezésre állt.
- 53 Így a BTB és a DPH állításával ellentétben a megtámadott ítéletből nem tűnik ki, hogy a Törvényszék azt állapította meg, hogy elegendő, ha a Bizottság gazdasági értékelését egyszerű, „híhető” állításokra alapozza, amelyek hitelességét nem köteles bizonyítani.
- 54 A BTB és a DPH azon érvelését illetően, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 90. és 142. pontjában kimondta, hogy rájuk hárul a bizonyítékok szolgáltatása annak alátámasztására, hogy a szóban forgó intézkedések nem minősülnek állami támogatásnak, meg kell állapítani, hogy ezen érvelés a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul.
- 55 A megtámadott ítélet 90. és 142. pontjából ugyanis kitűnik, hogy a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy amennyiben a Bizottság a piaci magánszereplő kritériumát alkalmazta, elvégezte az elemzését, és határozatában annak megállapítására jutott, hogy az érintett intézkedések állami támogatásnak minősülnek, a fellebbező feladata annak bizonyítása, hogy a Bizottság nyilvánvalóan tévesen értékelte a tényeket.
- 56 Márpedig e megállapítás csupán a Bíróság azon állandó ítélkezési gyakorlatának következménye, amely szerint a Bizottság által végzett összetett gazdasági értékelések felett az uniós bíróságok által gyakorolt felülvizsgálat szükségképpen annak vizsgálatára szorítkozik, hogy tiszteletben tartották-e az eljárási szabályokat és az indokolási kötelezettséget, a tényállás tárgyi szempontból pontos-e, valamint nem követtek-e el nyilvánvaló mérlegelési hibát, illetve hatáskörrel való visszaélést (2010. szeptember 2-i Bizottság kontra Scott ítélet, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Tekintettel a Bizottságnak a piaci magánszereplő elvének alkalmazása tekintetében fennálló széles mérlegelési jogkörére, a Törvényszék helyesen korlátozta a felülvizsgálatát annak ellenőrzésére, hogy a Bizottság érvelése nem tartalmaz-e nyilvánvaló mérlegelési hibákat, amikor a Bizottság a piaci magánszereplő kritériumát alkalmazta annak megállapítása érdekében, hogy az érintett intézkedések állami támogatásnak minősültek.
- 58 Ugyanis, ahogyan arra a Törvényszék helyesen emlékeztetett a megtámadott ítélet 87. pontjában, a bírósági felülvizsgálat korlátozott azon kérdést illetően, hogy valamely intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, amikor a Bizottság által végzett értékelés technikai vagy összetett jellegű (2016. november 30-i Bizottság kontra Franciaország és Orange ítélet, C-486/15 P, EU:C:2016:912, 88. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 59 E tekintetben a Törvényszék ugyancsak helyesen emlékeztetett arra a megtámadott ítélet 88. pontjában, hogy amikor a Bizottságnak annak megvizsgálása érdekében, hogy valamely intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, a piaci magánszereplő kritériumát kell alkalmaznia, e kritérium alkalmazása a Bizottság részéről általában összetett gazdasági értékeléssel jár (2016. november 30-i Bizottság kontra Franciaország és Orange ítélet, C-486/15 P, EU:C:2016:912, 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 60 Ahogyan az az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, összetett gazdasági értékelést követel meg azon kérdés Bizottság általi vizsgálata, hogy meghatározott intézkedések állami támogatásnak minősíthetők-e amiatt, hogy a hatóságok állítólag nem ugyanúgy jártak el, mint egy piaci magánszereplő (2017. szeptember 20-i Bizottság kontra Frucona Košice ítélet, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 62. pont).
- 61 A Törvényszék helyesen tette hozzá a megtámadott ítélet 89. és 141. pontjában, hogy a Törvényszék nem helyettesítheti a saját gazdasági mérlegelésével az olyan határozat kibocsátója által végzett gazdasági mérlegelést, amelynek jogszerűségi felülvizsgálatát kérték tőle (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 20-i Bizottság kontra Frucona Košice ítélet, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 63. pont).
- 62 Így a Törvényszék a vitatott határozat felülvizsgálatát a jelen ítélet 56. és 58–61. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatban felidézett elvekkel és kritériumokkal teljes összhangban végezte el.
- 63 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 90. és 142. pontjában megállapította, hogy a BTB és a DPH feladata annak bizonyítása, hogy a Bizottság a tények értékelése során olyan nyilvánvaló hibát követett el, amely igazolja a vitatott határozat megsemmisítését.
- 64 Ebből következik, hogy az egyetlen jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az egyetlen jogalap második részéről

– A felek érvei

- 65 Az egyetlen jogalap második részében a BTB és a DPH arra hivatkoznak, hogy a megtámadott ítélet 90. és 142. pontjában használt, a jelen ítélet 40. pontjában felidézett megfogalmazással a Törvényszék megsértette a fegyveregyenlőség elvét és a tisztességes eljáráshoz való jogot.
- 66 E vállalkozások úgy vélik, hogy ezen elv magában foglalja azt a kötelezettséget, hogy minden félnek észszerű lehetőséget kell biztosítani arra, hogy olyan körülmények között ismertesse álláspontját, ideértve annak bizonyítékait is, amelyek alapján nem kerül teljesen előnytelen helyzetbe ellenfelével szemben.
- 67 Márpedig a jelen ügyben annak megállapításával, hogy a BTB és a DPH köteles volt elegendő bizonyítékot szolgáltatni ahhoz, hogy a szóban forgó intézkedések Bizottság általi értékelését hihetőségétől megfossszák, a Törvényszék megsértette az említett elvet, mivel a Bizottságot az említett vállalkozásokhoz képest előnyösebb helyzetbe hozta. Abban az esetben ugyanis, ha a Bizottság és a fellebbezők a tények egymásnak ellentmondó, de egyformán hihető értékelését mutatják be, a Bizottság magyarázatai automatikusan elsőbbséget élveznek a fellebbezők által kifejtett magyarázatokkal szemben.
- 68 A BTB és a DPH szerint a Törvényszék azt követelte meg tőlük, hogy szolgáltatassanak olyan bizonyítékokat, amelyek bizonyító ereje nagyobb, mint azon bizonyítékoké, amelyekre a Bizottság a tényekre vonatkozó értékelését alapította.

69 A bizonyítási teher ilyen megosztása ellentétes az 1984. március 28-i *Compagnie royale asturienne des mines és Rheinzink kontra Bizottság* (29/83 és 30/83, EU:C:1984:130, 16. pont) ítéletből, valamint az 1993. március 31-i *Ahlström Osakeyhtiö és társai kontra Bizottság* ítéletből (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 és C-125/85–C-129/85, EU:C:1993:120, 126. és 127. pont) eredő ítélkezési gyakorlattal, amely szerint ha a Bizottság megállapítja a versenyszabályok megsértését, annak feltételezése alapján, hogy a megállapított tények másképpen nem magyarázhatóak, csupán versenyellenes magatartás fennállásával, az uniós bíróságnak akkor kell megsemmisítenie a kérdéses határozatot, ha az érintett vállalkozások a Bizottság által megállapított tényeket más fénybe helyező érvelést adnak elő, amely lehetővé teszi, hogy a tények egy másik hihető magyarázatával helyettesítsék a Bizottság által elfogadott, a jogsértés fennállásának megállapításához vezető magyarázatát.

70 A Bizottság vitatja a BTB és a DPH érvelését.

– *A Bíróság álláspontja*

71 A piaci magánszereplő elvének alkalmazása keretében a nyilvánvaló hiba bizonyításához megkövetelt bizonyítási szintet illetően először is rá kell mutatni, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 90. és 142. pontjában használt kifejezésekből kitűnik, hogy a Törvényszék a fellebbezőktől a Bizottság által végzett összetett gazdasági értékelés megcáfolásához szükséges, kellően komoly hiba fennállásának bizonyítását követelte meg. Ezzel szemben ebből nem tűnik ki sem az, hogy a fellebbezőknek bizonyítaniuk kellene az állami támogatás hiányát, sem az, hogy a Bizottság az állami támogatás fennállásának bizonyítása érdekében egyszerű, megalapozott állításokra támaszkodhatna, sem pedig az, hogy a fellebbezőknek teljes egészében cáfolniuk kellene a Bizottság gazdasági elemzését.

72 Márpedig, ahogyan azt a Törvényszék helyesen megállapította, a nyilvánvaló hiba bizonyítható olyan tényezőkkel, amelyek megfosztják hihetőségétől a tényeknek a Bizottság határozatában szereplő értékelését. Ezzel szemben a nyilvánvaló hibákra vonatkozó jogalapot el kell utasítani, ha a fellebbezők által előterjesztett bizonyítékok ellenére úgy tűnik, hogy a szóban forgó értékelés nem tartalmaz ilyen hibát.

73 Így a fellebbezők számára biztosított azon lehetőség, hogy a határozatban foglalt ténybeli értékelést megfosszák a hihetőségétől, és a BTB és a DPH állításával ellentétben a Törvényszék által a megtámadott ítéletben használt kifejezések egyáltalán nem jelentik azt, hogy a jelen ügyben a fellebbezők kötelesek voltak nagyobb bizonyító erővel rendelkező bizonyítékokkal szolgálni, mint amellyel azon bizonyítékok rendelkeztek, amelyekre a Bizottság a tények értékelését alapította.

74 A Törvényszék e megfontolások fényében értékelte a megtámadott ítélet 121., 124., 127., 180., 221., 248., 253., 276. és 285. pontjában, hogy a BTB és a DPH állításai elegendőek voltak-e ahhoz, hogy megfosszák hihetőségétől a tényeknek a Bizottság által a vitatott határozatban elvégzett értékelését, és megállapította, hogy nem állt fenn ez a helyzet.

75 Ami a BTB és a DPH által az 1984. március 28-i *Compagnie royale asturienne des mines és Rheinzink kontra Bizottság* ítéletre (29/83 és 30/83, EU:C:1984:130, 16. pont) és az 1993. március 31-i *Ahlström Osakeyhtiö és társai kontra Bizottság* ítéletből (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 és C-125/85–C-129/85, EU:C:1993:120, 126. és 127. pont) alapított érvelést illeti, elegendő rámutatni arra, hogy a Bizottság a piaci magánszereplő elvének alkalmazásakor nem abból a feltevésből indul ki, hogy a megállapított tényekre csupán a versenyellenes magatartás fennállása lehet a magyarázat, hanem főszabály szerint összetett gazdasági elemzést végez annak meghatározása érdekében, hogy az érintett vállalkozás állami támogatásnak minősülő előnyben részesült-e.

76 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Törvényszék nem sértette meg sem a fegyveregyenlőség elvét, sem a tisztességes eljárásból való jogot, amikor a megtámadott ítélet 90. és 142. pontjában megállapította, hogy „annak megállapításához, hogy a Bizottság a tények értékelése

során olyan nyilvánvaló hibát követett el, amely igazolja a megtámadott határozat megsemmisítését, a fellebbező által előterjesztett bizonyítékoknak elegendőeknek kell lenniük ahhoz, hogy a szóban forgó határozatban megállapított tények értékelését hihetőségétől megfosszák”.

- 77 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az egyetlen jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 78 Ebből következik, hogy a fellebbezést mint megalapozatlant teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 79 A Bíróság eljárási szabályzatának 137. cikke alapján, amely e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazandó, a költségekről az eljárást befejező végzésben kell határozni.
- 80 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a perveztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A BTB-t és a DPH-t, mivel perveztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság a BTB Holding Investments SA-t és a Duferco Participations Holding SA-t kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások